Pegas

jaro 2016

ZŠ a MŠ Brno, Křídlovická 30b

Úvod

Naše milé čtenářky, věrní čtenáři, příznivci i náhodní nahlížeči do školního časopisu, přečtěte si nebo zběžně pročtěte či aspoň prolistujte jarní číslo Pegasu.

Příspěvky se týkají letošního lyžařského kurzu, možností, kam jet na lyže poblíž Brna, toho, co zažíváme po cestě do školy, noci ve škole, jak sice neproběhla, ale proběhnout by mohla (aspoň ve fantazii některých z nás).

Podařilo se nám „ukořistit“ rozhovor s předsedkyní Městského parlamentu dětí a mládeže v Brně, nechybí ani tajenka a hádanka na téma: Kdo jsem?

Přejeme pohodové jarní počteníčko (v podstatě čehokoliv, i když … nejlépe … Pegasu!)

Vaše redakce

Úvod 2
Lyžařský kurz (foto) 3
Naše cesta do školy 4
Noc ve škole 5. 13. roku 2050 5
Rozhovor 6
Kdo jsem? 6
Lyžování u Brna 7
Světlo 8
Tajenka 9
Čtení na pokračování ..... 9 – 10
Kdo jsem – odpověď 11
Řešení tajenky 11

Lyžařský kurz (foto)

Vzpomínáme na lyžařský kurz

V pondělí 11. ledna jsme od školy odjeli autobusem, samozřejmě se zpožděním. Když jsme přijeli do hotelu, měli jsme cca 15 minut na vybalení, naobědvali jsme se a potom jsme vyrazili na sjezdovku. Jeli jsme skibusem. Zastavil před první sjezdovkou, modrou pro začátečníky. Vzali jsme si lyže, začátečníci a snowboarďáci šli na sjezdovku. Ostatní šli pěšky ke druhému svahu. Byla tam sjezdovka pro pokročilé. A tak jsme lyžovali.

Program každého dne: snídaně, odjezd, svah, oběd, klid, večerní program.
Ve středu jsme měli zkrácené lyžování. Každý den byl vyhlášen skokan dne.
Vrátili jsme se 15. ledna.
Radka Sedláčková, VII.B

Naše cesta do školy

Každé ráno do školy

jezdím autobusem,
hodně často nestíhám,
potom běžím klusem.
S Miriam si povídám,
jejím snům se divím,
řekne mi, co se jí zdálo,
a pak jenom civím.

Aneta Fajová, VII.B

Ráno když jdu do školy,

musím vyjít do kopce,
potom celá udýchaná
čekám na zastávce.
Cestou potkám spoustu lidí,
a tak mávám ostošest,
najednou však vystupuji
na konečné zastávce.
Potom spěchám na šalinu,
a tou jedu k Viki.
Do školy s ní chodím ráda,
je to super kamarádka.

Alice Trnková, VII.C

Bekimova cesta do školy

Jdu po ulici Leitnerova,
mobil mám však doma.
Běžím tedy domů,
svačinu beru k němu.
Mobil však už mám,
je vybitý, je to krám.

Bekim Halili, VII.A

Jízdenka

Do tramvaje bez jízdenky
nikdy jet nezkoušej,
potkáš-li tam revizora,
nebude ti vůbec hej.
Chtěla jsem jet k babičce,
neměla jsem jízdenku.
Stánek už byl zavřený,
a tak chodím po venku.
Jízdenka je zázrak malý,
ve stánku nám ji prodali.
Jízdenku má každý rád,
bez ní nejde cestovat.

Lucie Ruprechtová, VII.A

Na osmičku nasedám,

na Křídlovické vysedám.
A pak letím do školy,
nemám totiž úkoly.
Jednou v roce na Vánoce
jednou vždycky zaspím.
Do školy však nemusím,
tak se ještě prospím.

Julie Schoberová,
Radka Sedláčková,
VII.B

Noc ve škole 5. 13. roku 2050

Ve středu jsme spali ve škole, na ten den nikdy nezapomenu. Bylo 5. 13. 2050!

Ten večer jsme měli stezku odvahy. První šla Monika, která se nevracela už deset minut. Tak jsme ji šly hledat (já, Alice, Lucka a Čepi). V přírodopisné učebně na nás spadla lidská kostra. (Strááášně jsme se lekly.) Pak jsme pokračovaly do učebny informatiky, hledaly jsme učitele na pomoc. Ale byl tam jen zapnutý počítač a na obrazovce bylo napsané ,,POMO.'' Řekly jsme si, že to je jenom „ze srandy“, a tak jsme pokračovaly dál. Prohledaly jsme celou školu, ale nikdo nikde nebyl. Tak jsme je šly hledat před školu (bylo asi 23 hodin). Cestou ven jsme narazily na DUCHY z papíru, na VLKODLAKA (jen plyšák) a na MUMII z toaletního papíru, kterou jsme se třídou vyráběli ve výtvarce. Venku jsme našly Moniku, která byla vystrašená k smrti. Monika na nás křičela : „Utečte pryč! Ta škola je prokletá!“ A my jsme se jen smály. Móňa znovu zakřičela: „Utečte!“ A než to dořekla, Alici něco zatáhlo za nohu do sklepa. Utíkaly jsme za ní. Nikde nebyla. Najednou jsme uslyšely velký křik. Běžely jsme ke dveřím a vzaly jsme za kliku. Najednou tam byla Alice s Čepi. Strašně se smály. A říkaly: „Naletěly jste. To byla jen sranda!“ Celý večer byl jenom vtip, protože všichni ze školy byli schovaní v jídelně a popíjeli čajíček. Zatímco my jsme byly vystrašené k smrti.

No, super noc ve škole …

Katka Kroupová, Markéta Odstrčilová, VII.C

Rozhovor

Rozhovor s předsedkyní Městského parlamentu dětí a mládeže v Brně, slečnou Klárou Kadlecovou

1) Kláro, jak dlouho jste ve funkci?

   „Teď je to rok a pár měsíců, co jsem v parlamentu.
   Předsedkyní jsem od září.“

2) Co Vás k parlamentu vedlo?

   „K nám do školy přišla členka parlamentu a mluvila o něm. Ptala se, kdo by měl zájem v parlamentu pracovat, hlásilo se dost lidí,
   ale já jediná jsem na první zasedání přišla.“

3) Máte nějaké jiné koníčky?

   „Zpívám sólově i ve sboru, osm let jsem hrála na klavír. Ráda čtu, deset let jsem závodně jezdila na běžkách, ale teď mě bolí kolena,
   takže už nezávodím.“

4) Máte na své koníčky po vstupu do MPDM čas?

   „Škola, práce a parlament mi zabírá hodně času, ale nevadí mi to,
   protože mě to hodně obohacuje.“

5) Co byste na závěr řekla našim čtenářům?

   „Mějte se pěkně a PERTE SI PONOŽKY!“

Děkuji za rozhovor.

Ptala se Veronika Nádeníčková, VIII.C

Kdo jsem?

Kdo jsem???

Jezdím do školy ze Židenic, baví mě šerm.

Ráda bych se stala forenzním antropologem.

Lyžování u Brna

Tak a je tady konec zimy! V zimě je asi nejoblíbenější činnost lyžování, a tak jsme se rozhodli pro vás vybrat pár nejlepších lyžařských středisek v okolí Brna:

Ski Areál Olešnice

Ski Areál Olešnice je menší lyžařské středisko, nachází se asi 10 km od města Kunštátu. Je zde jeden svah dlouhý 500 m, s převýšením 100 m, na kterém jsou dva vleky (poma a kotva). U nich je malinký dětský vlek, na němž se můžou děti rozlyžovat. Ski Areál Olešnice má i svou lyžařskou školku, ve které se můžete naučit různým lyžařským dovednostem. Je zde ale nutná rezervace instruktora buď na webových stránkách, nebo po telefonu. Učí zde jak jízdu na lyžích (bez hůlek!), tak jízdu na snowboardu. Pro pokročilé snowboardisty je tu i snowboardový park, kde se může každý snowboardista vyřádit. A pokud si chcete zalyžovat, ale zrovna nemáte lyže, tak si je zde můžete půjčit! Půjčovna a servis lyží a snowboardů zde funguje po celou otevírací dobu střediska. A nakonec nesmíme zapomenout na restauraci s dětským koutkem!

Určitě se zajeďte podívat do Ski Areálu Olešnice! Stojí to za to!

Lyžařský vlek – Sokol TJ Němčičky

Za příznivých sněhových podmínek jsou v provozu dvě sjezdovky.

Funguje zde vlek – poma. V provozu je také dopravníkový pás v délce 21 m pro začátečníky. Jeho použití je zdarma. Hlavní svah je osvětlen a umožňuje tak večerní lyžování.

Součástí areálu lyžařského vleku je také:

občerstvení ve zděné budově s kapacitou 80 osob, lyžařský servis a půjčovna lyžařského vybavení, lyžařská škola zajišťovaná lyžařským oddílem TJ, snowboardová škola zajišťovaná TBS Hustopeče.

Určitě sem zajeďte podívat!

A co vy? Jaká je vaše zkušenost s lyžařskými středisky v okolí Brna?

Napište nám je na náš facebookový profil: školní časopis Pegas.

Jája Parisi, VIII.B

Světlo

(Také vás někdy napadlo se ptát …)

Uviděla jsem spoustu barev, ale neuměla jsem je pojmenovat. A potom tma. Popravdě spíše nic, ale já si nic vždycky představovala jako tmu, tak to byla tma. „Chybí mi světlo," pomyslela jsem si a ve stejnou chvíli jsem si uvědomila, že slovo světlo mi nic neříká.

V té tmě mi slovo světlo připadalo vzdálené. „Co je vlastně světlo?" ptala jsem se sama sebe. Je to svítící lampa, ostré světlo Slunce nebo záře hvězdy? Nikdo mi neřekl, co je světlo samo o sobě, a jak jsem stála ve tmě, napadlo mě takto se zeptat. „Jaký cíl má můj život, když ani nevím, co je světlo?"

Radka Sedláčková, VII.B

Tajenka

První jarní květina je _____

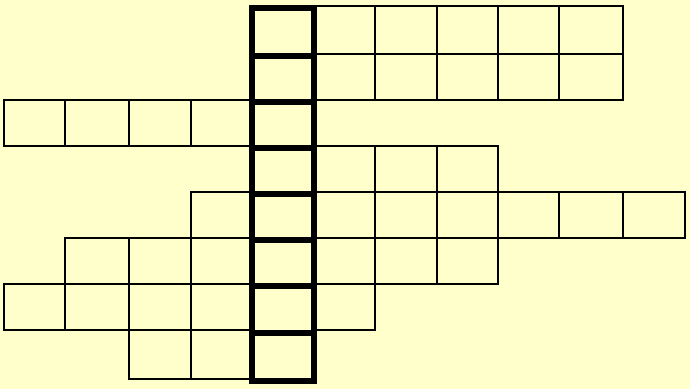

1. Planeta s nejvýraznějším prstencem v slunečné soustavě
2. Emoce jiným slovem
3. Dítě je … člověka.
4. Z čeho je koňský ocas?
5. Příjmení člověka, po kterém je pojmenovaná Amerika.
6. Postavení vojáka určuje jeho …
7. Hra, kde doplňujete čísla 1-9 tak, aby nikdy nebylo v jedné části jedno číslo vícekrát.
8. Nejznámější druh papouška

Čtení na pokračování

Kapitola s názvem Státní svátek

„Goss, chtěla jsem ti říci, že dnes je státní svátek… „Hmm …“ řekla Gossy, která byla zabraná do vytváření svého úžasného účesu.

„A myslím si, že by to pro tebe mělo znamenat něco víc než volný den navíc.“ Před čtyřmi lety byla bitva, kde umřel tvůj pravý táta!“ „Počkat!“ zbystřila Gossy. „Ty jsi věděla, že jsem adoptovaná?“ „Ne!“ ohradila se Daucy, „jak bych to mohla vědět?“ „No proto…“ „A ta bitva byla fakt hodně významná, protože jsme ji vyhráli a teď je mír. Já o tom nic nevím, ale hraničář Lio by nám mohl lecos vyprávět!“ (Lio byl vysloužilý

hraničář, který bydlel o věž vedle.) Neváhaly tedy a hned se k němu rozběhly. Cestou si dávaly závody, až nakonec konečně celé udýchané dorazily k hraničářově komnatě, zaklepaly a čekaly. „Kdo tam?“ ozvalo se pevným hlasem. A Gossy řekla: „To jsme my – Gossy a Daucy.“ „Tak pojďte dál!“ Daucy otevřela dveře a vklouzly dovnitř. „Dobrý den,“ pozdravily princezny. A Gossy začala: „My bychom rády věděly, co si připomínáme dnešním výročím. Povídej nám o té bitvě!“

Lio se zamyslel a odpověděl „Nebyla to bitva, byla to válka, která začala před šesti lety a skončila před čtyřmi. Byla krvavá, krutá, padlo tam mnoho vojáků.“ Podíval se na obě děvčata, která seděla před ním na zemi, obě dvě hltaly každé jeho slovo. Usmál se a začal povídat dál. „První rok války byl nerozhodný, obě strany utrpěly ztráty, ale žádná se nechtěla vzdát. Na začátku druhé poloviny války jsme vyhrávali, a pak jsme začali prohrávat.
Na konci války to vypadalo, že každou cenu prohrajeme, protože nepřátelé použili všechnu svou bojovou sílu proti našemu pravému křídlu, mysleli jsme si, že jsme ztraceni, ale v té chvíli se tvůj otec,“ kývl směrem ke Gossy, „ujal velení levého křídla a napadl nepřítele z boku. Díky tomu jsme vyhráli válku, když v tom útoku sám padl.“ Zakončil a podíval se na Gossynu a Daucynu tvář. Obě se dívaly zaraženě a ohromeně zároveň. Zalétl pohledem k oknu a řekl: „Holky, měly byste už upalovat na oběd.“ Daucy vyběhla z pokoje, ale Gossy si ještě vzpomněla na jednu věc. „Dával byste nám prosím hraničářské lekce?“ Hraničář se zamyslel a odpověděl: „Přijďte za mnou zítra po obědě, ale teď už upalujte!“ Tak holky běžely, co jim nohy stačily. Naštěstí oběd stihly, akorát byly jenom hodně udýchané.

Po obědě Gossy navrhla: „Daucy, mě napadlo, že by sis mohla udělat takový kamínek se svou mocí.“ „A na co by měl být?“ zeptala se Daucy. „Já ti to pak vysvětlím, ty si sedni a snaž se ho udělat ze svých dvou živlů.“ „Dobře,“ odpověděla Daucy, sedla si a začala vytvářet kamínek. A Gossy začala povídat: „Ten kamínek bude chránit tvoji magickou schopnost a pokud ti někdo, kdo má taky magickou schopnost, dá svůj kamínek (každý si jich může udělat víc, ale zase ne neomezeně), můžeš s ním kdykoliv navázat spojení, slouží taky jako úložiště tvé magie, takže kdyby ti ho někdo ukradl, máš fakt problém.“

Pokračování příště …

Radka Sedláčková, Aneta Fajová, VII.B

Kdo jsem - odpověď

Kdo jsem? **Kristýna Reinhardová, VII.B**

Řešení tajenky

				s	a	t	u	r	n	
				n	á	l	a	d	y	
m	l	á	d	**ě**						
				ž	í	n	ě			
			V	**e**	s	p	u	c	c	i
	h	o	d	**n**	o	s	t			
s	u	d	o	**k**	u					
		a	r	**a**						